

Edificis amb ànima

L'aposta de Barcelona per oferir una ciutat on l'arquitectura és un segell d'identitat i diferència fa que tot sovint oblidem que un edifici no és només una espectacular forma que dona personalitat a la silueta urbana d'una ciutat. L'arquitectura és bàsicament l'expressió d'una necessitat ancestral, la de trobar esguard.

Amb el temps, les maneres de viure evolucionen, i amb això, la manera de dissenyar un habitatge,

ja que no ha de ser igual per a una persona gran que per a un jove o una parella de mitjana edat.

Per això pot arribar a sobtar que el premi FAD d'arquitectura el rebí un edifici que sembla com molts altres de la ciutat. Però no és així: Mónica Rivera i Emiliano López, autors del bloc de protecció oficial per a joves del barri de Sant Andreu, adequant-lo a les necessitats dels joves, hi han donat una ànima que fa que els pisos esdevinguin també una llar.

A Catalunya no hi ha crisi

● La veritat, estava preocupat. Llegeixo i escolto cada dia que hi ha una crisi galopant. L'altre dia, però, llegint El Punt vaig deduir que a Catalunya no ha arribat. És impossible que hi hagi crisi en un país on els polítics que l'haurien de solucionar cobren com aquell qui diu el doble del que cobren els polítics del país veí, Espanya. De ben segur que si hi hagués una crisi important els nostres polítics no s'atrevirien a cobrar uns sous com els que diu El Punt que perceben.

M'imagino per un moment el conseller Castells anant a

veure el ministre Solbes i dient-li: *«Pedro, soy Castells de Catalunya, el que cobra 46.582 euros más que tú por hacer el mismo trabajo, y vengo a que me des dinero para financiar los gastos de nuestro país»*. Hi he donat voltes i més voltes i he arribat a la conclusió que sí que pot ser que hi hagi crisi també a Catalunya. El que potser no hi ha, o el que realment falta, és una gran dosi de vergonya. / JOSEPMARIA MARTÍ. Cassà de la Selva (Gironès).